

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4To/12/2021
Identifikačné číslo spisu: 9521100120
Dátum vydania rozhodnutia: 16.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:9521100120.7

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému Z. N. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 16. marca 2022 v Bratislave, o odvolaní obžalovaného Z. N. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 12. októbra 2021, sp. zn. 9T/5/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa trestné stíhanie proti obžalovanému Z. N., pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 22. apríla 2021, č. VII/1Gv/151/20/1000-58 kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

-dňa 23.10.2020 v poobedných hodinách pricestoval vlakom z E. do R., kde sa v čase približne o 21.45 hod. ubytoval v penzióne D. na ul. A. č. XX v R., pričom do R. sa prepravil za účelom riešenia vzájomného spolunažívania s poškodenou T. F., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom R., časť Z., M. XXXX/X, pričom jednou z verzií vyriešenia vzájomného spolunažívania bola aj fyzická likvidácia poškodenej, za týmto účelom si obvinený vopred pripravil a do R. so sebou priviezol aj veci schopné fyzickej likvidácie človeka, a to 5 ks nožov, 2 teleskopické obušky, plynovú pištoľ, 2 slzné spreje, množstvo veľkých igelitových vriec, šnúr a lepiacich pások, pričom obvinený sa dňa 28.10.2020 približne o 16.30 hod. stretol s poškodenou v meste R., následne sa spolu toho istého dňa presunuli v čase okolo 17.00 hod. do izby č. 4 penziónu D. v R. a potom, čo vzájomný rozhovor obvineného s poškodenou o ich vzájomnom spolunažívaní ukončila poškodená tým, že so vzájomným spolunažívaním končia, tak obvinený vytiahol vopred pripravenú malú tašku s čokoládou, túto jej dal, potom povedal, že má ešte jedno prekvapenie a následne poškodenú T. F. fyzicky napadol tým spôsobom, že z uvedenej tašky vytiahol igelitovú tašku a z nej samonabíjaciu pištoľ zn. KIMAR, model LADY K ITALY, kalibru 9 mm PA Blanc, výrobné číslo L následne jej z bezprostrednej blízkosti (približne 10-20 cm) strelil jedenkrát priamo do tváre, potom ju cca. 14-krát čiernou teleskopickou kovovou tyčou s gumenou rúčkou neznámej značky s celkovou dĺžkou 60 cm strednou intenzitou udieral najmä do oblasti hlavy, tváre, horných končatín, zároveň pri útoku použil aj slzný sprej, pričom poškodená sa pri útoku bránila, ale aj napriek tomu utrpela zranenia, a to pomliaždenie hlavy, dve tržné rany v čelovej oblasti hlavy, dve

tržné rany v záhlavovej oblasti hlavy, pomliaždenie a zakrvácanie oka vľavo, cudzie telieska v oku vľavo, pomliaždenie a odreninu nosa, zlomeninu 5. záprstnej kosti ruky vpravo, pomliaždenie oboch pliec, pomliaždenie ramena vpravo, pomliaždenie bedrovej oblasti, pomliaždenie zadnej strany hrudníka, úrazové utrnutie nechty 1. a 2. prsta ruky vľavo s dobou liečby 5 týždňov, niektoré zo zranení s možnými trvalými následkami a takáto intenzita, ako aj spôsob útoku, vzhľadom na to, že útok smeroval na hlavu, mohli ohroziť poškodenú na živote, čím poškodenej vznikla podľa jej vyjadrenia škoda vo výške 50.000,-Eur a v príčinnej súvislosti s týmto útokom na poškodenú vznikla Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škoda vo výške 1.050,01 Eur,

z a s t a v u j e,

pretože obžalovaný Z. N. dňa XX.XX.XXXX v C. C. zomrel.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej tiež „Špecializovaný trestný súd" alebo „súd prvého stupňa") z 12. októbra 2021, sp. zn. 9T/5/2021 bol obžalovaný Z. N. (ďalej tiež „obžalovaný") uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

- dňa 23.10.2020 v poobedných hodinách pricestoval vlakom z E. do R., kde sa v čase približne o 21.45 hod. ubytoval v penzióne D. na ul. A. č. XX v R., pričom do R. sa prepravil za účelom riešenia vzájomného spolunažívania s poškodenou T. F., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom R., časť Z., M. XXXX/X, pričom jednou z verzií vyriešenia vzájomného spolunažívania bola aj fyzická likvidácia poškodenej, za týmto účelom si obžalovaný vopred pripravil a do R. so sebou priviezol aj veci schopné fyzickej likvidácie človeka, a to 5 ks nožov, 2 teleskopické obušky, plynovú pištoľ, 2 slzné spreje, množstvo veľkých igelitových vriec, šnúr a lepiacich pások, pričom obžalovaný sa dňa 28.10.2020 približne o 16.30 hod. stretol s poškodenou v meste R., následne sa spolu toho istého dňa presunuli v čase okolo 17.00 hod. do izby č. 4 penziónu D. v R. a potom, čo vzájomný rozhovor obžalovaného s poškodenou o ich vzájomnom spolunažívaní ukončila poškodená tým, že so vzájomným spolunažívaním končia, tak obžalovaný vytiahol vopred pripravenú malú tašku s čokoládou, túto jej dal, potom povedal, že má ešte jedno prekvapenie a následne poškodenú T. F. fyzicky napadol tým spôsobom, že z uvedenej tašky vytiahol igelitovú tašku a z nej samonabíjaciu pištoľ zn. KIMAR, model LADY K ITALY, kalibru 9 mm PA Blanc, výrobné číslo L následne jej z bezprostrednej blízkosti (približne 10-20 cm) strelil jedenkrát priamo do tváre, potom ju cca. 14-krát čiernou teleskopickou kovovou tyčou s gumenou rúčkou neznámej značky s celkovou dĺžkou 60 cm strednou intenzitou udieral najmä do oblasti hlavy, tváre, horných končatín, zároveň pri útoku použil aj slzný sprej, pričom poškodená sa pri útoku bránila, ale aj napriek tomu utrpela zranenia, a to pomliaždenie hlavy, dve tržné rany v čelovej oblasti hlavy, dve tržné rany v záhlavovej oblasti hlavy, pomliaždenie a zakrvácanie oka vľavo, cudzie telieska v oku vľavo, pomliaždenie a odreninu nosa, zlomeninu 5. záprstnej kosti ruky vpravo, pomliaždenie oboch pliec, pomliaždenie ramena vpravo, pomliaždenie bedrovej oblasti, pomliaždenie zadnej strany hrudníka, úrazové utrnutie nechty 1. a 2. prsta ruky vľavo s dobou liečby 5 týždňov, niektoré zo zranení s možnými trvalými následkami a takáto intenzita, ako aj spôsob útoku, vzhľadom na to, že útok smeroval na hlavu, mohli ohroziť poškodenú na živote, čím poškodenej vznikla podľa jej vyjadrenia škoda vo výške 50.000,-Eur a v príčinnej súvislosti s týmto útokom na poškodenú vznikla Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. škoda vo výške 1.050,01 Eur.

Za to súd prvého stupňa obžalovanému uložil podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Súčasne mu súd prvého stupňa podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b)

Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí bližšie špecifikovaných vo výroku o treste prepadnutia vecí, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu a boli určené na spáchanie trestného činu.

Ďalej súd prvého stupňa podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad na 3 roky a podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou T. F. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a s poukazom na § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej T. F. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej T. F. alebo v mieste jej pracoviska alebo miest, ktoré pravidelne navštevuje.

Súd prvého stupňa taktiež podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej T. F. z titulu bolestného vo výške 5.132,40 Eur, z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 11.356,80 Eur, z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. náhradu škody vo výške 1.050,01 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú T. F. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného pre nesprávnosť všetkých jeho výrokov, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal sám a i prostredníctvom svojho obhajcu okrem iného namietol skutočnosť, že súd prvého stupňa nijako nepreukázal, že v čase jeho odchodu z E. dňa 23. októbra 2020 do R. už bol rozhodnutý, že jednou z verzií „vyriešenia vzájomného spolunažívania bola fyzická likvidácia poškodenej“. Obžalovaný vo svojej podstate napadol predmetný rozsudok v časti preukázania všetkých zložiek skutkovej podstaty trestného činu úkladnej vraždy, v časti zistených skutkových okolností, posúdenia a vyhodnotenia jednotlivých dôkazov, vedenia dokazovania, v časti nevykonania podstatných navrhovaných dôkazných prostriedkov, nevykonania vzájomného posúdenia znaleckých posudkov a odstránenia podstatných rozdielov v ich obsahu, v časti nesprávneho vyhodnotenia jednotlivých dôkazných prostriedkov, posúdenia dôvodov vylúčenia trestnoprávnej zodpovednosti, ďalej v časti nevyhodnotenia motívu, nevyhodnotenia konania poškodenej, ako aj v časti uloženého trestu odňatia slobody, jeho zaradeniu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ako aj v časti prepadnutiu vecí, nahradenia škody a nemajetkovej ujmy. Obžalovaný poukázal na skutočnosť, že v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by on začal fyzicky útočiť po tom, ako mu poškodená mala oznámiť, že so vzájomným spolunažívaním končia. Obhajca obžalovaného poukázal na viacero okolností, podľa ktorých mala byť vylúčená vopred uvážená pohnútka obžalovaného vraždiť. Taktiež obhajoba namietla viaceré tvrdenia a hodnotenia súdom prvého stupňa bližšie popísané na č. l. 2253 až č. l. 2263 spisu. Podľa názoru obhajcu obžalovaného, samotný fyzický útok obžalovaného nesmeroval k úmyselnému úmrtiu poškodenej, ale jeho úmysel pri fyzickom útoku smeroval poškodenej ublížiť, zbiť ju, ale nie zabiť. Tieto skutočnosti majú preukazovať závery znalca MUDr. Korocza. Obhajca taktiež namietol správnosť hodnotenia výpovede poškodenej, pričom poukázal na to, že medzi obžalovaným a poškodenou bol intenzívny intímny vzťah (viď. č. l. 2264 až 2266 spisu). Pokiaľ išlo o závery znalca MUDr. Turčeka, obhajoba obžalovaného poukázala na to, že znalec jednoznačne konštatoval, že u obžalovaného boli znížené ovládacie schopnosti forenzne významne, a teda obžalovaný bol v čase skutku v stave o zmenšenej príčetnosti. Znalec na hlavnom pojednávaní vypovedal, že rozhodovanie obžalovaného nebolo konzistentné, menil svoje názory, mal rozprávkové predstavy a očakávania. Branie si predmetov schopných ublíženia nebol v danom momente prejavom konzistentnej vôle obžalovaného s predmetmi aj reálne niečo vykonať. Taktiež psychické rozpoloženie obžalovaného, ako aj to, že po osobnostnej a psychickej stránke nevedel dopredu plánovať určité činnosti, respektíve že tieto neustále menil, nebral ich sám vážne. Obhajca obžalovaného zároveň navrhol, aby odvolací súd vykonal výsluchy viacerých obhajobou navrhnutých svedkov bližšie špecifikovaných na č. l. 2271

spisu, vykonal rekonštrukciu na mieste činu a listinné dôkazy vrátane vykonania znaleckého posudku znalca z odboru klinickej psychológie na poškodenú T. F.. Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento považuje obhajoba za absolútne nepreskúmateľný, s tým, že podľa názoru obhajcu obžalovaného nemôže byť nahradený ani rozhodnutím odvolacieho súdu. Pokiaľ ide o výšku uloženého trestu, tak na podklade svojich úvah má za to, že sú v predmetnej trestnej veci dané dôvody pre mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného až na hranicu 8 rokov. Obhajca obžalovaného a obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, respektíve alternatívne pre prípad uznania viny obžalovaného navrhli, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a znížil mu trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona na spodnú možnú hranicu podľa § 39 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, súčasne mu uložil ochranné liečenie a v časti nároku na náhradu škody rozhodnutie zrušil a odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s tým, že nepovažuje za potrebné sa k nemu bližšie vyjadrovať, keďže obsahuje len stále opakované skutočnosti, ktorými obžalovaný argumentoval počas prípravného konania a aj v priebehu hlavného pojednávania. Prokurátor poukázal najmä na odôvodnenie napadnutého rozsudku, z ktorého dostatočne vyplýva, akými úvahami sa súd prvého stupňa spravoval pri hodnotení dôkazov a na základe čoho dospel k záverom o uznaní viny obžalovaného, o uložení trestu, o opatrení a takisto o povinnosti a rozsahu nahradenia škody. Prokurátor z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného Z. N. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

K vyjadreniu prokurátora k odvolaniu obžalovaného sa obžalovaný, obhajca obžalovaného a ani poškodená, písomne bližšie nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) pred rozhodnutím o odvolaní obžalovaného zistil, že v predmetnej trestnej veci existuje okolnosť, ktorá odôvodňuje zastavenie trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný dňa XX. U. XXXX zomrel.

Podľa § 320 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a trestné stíhanie zastaví, ak zistí, že je tu niektorá z okolností, ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa podľa § 281 ods. 1 alebo 2.

Podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, proti tomu, kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

Z úmrtného listu Mesta Banská Bystrica, č. PS MU 35318/2022 zo 07. marca 2022 (zapísaného v knihe úmrtí Matričného úradu Banská Bystrica, zväzok XX, ročník XXXX, strana X, por. č. XXX), ktorý bol doručený najvyššiemu súdu 10. marca 2022 odvolací súd zistil, že obžalovaný Z. N. dňa XX. U. XXXX v C. C. zomrel.

Najvyšší súd ako súd odvolací z vyššie uvedených dôvodov postupom podľa § 320 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a trestné stíhanie voči obžalovanému Z. N. zastavil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.